

et Taktspørgsmaal, som jeg ikke kan se, at man hidtil er gaaet for nær. Endnu mindre findes der i Grundloven noget som helst, hvoraf man med Føje kan udlede, at en Dommer ikke maa paatage sig private Stillinger, hvor han er ganske uafhængig af Administrationen. Den eneste Indvending, der kan gøres, er den, at det kunde ske, at Dommeren blev inhabil. Derom har jeg allerede udtalt mig, og den ærede Ordfører har jo for saa vidt givet mig Ret, som han har erkendt, at den højeste Ulykke, der kunde ske, var, at muligvis en eller anden, der havde en Sag, frygtede for, at Dommerens Kolleger, skønt han ikke selv dømmer med i Sagen, dog skulde dømme urigtigt. I Modsætning til den ærede Ordfører tror jeg ikke, at en saadan Frygt i paakommende Tilfælde vil være til Stede. Jeg har aldrig hørt Tale derom, og jeg mindes overhovedet ikke hidtil at have set nogen Sag, hvor der har været Vanskeligheder i denne Henseende. Det glæder mig overordentlig at høre, at det ærede Udvalg virkelig har i Sinde at drage med ud til den omtalte Aastedsforretning. — Det skal være mig en stor Ære ved nærmere Udentingsforhandling at aftale Tid og Sted med den ærede Ordfører.

Ordføreren (Zahle): Den højtærede Justitsminister vel dog vel ikke nægte, at Hensigten med Grundlovens Bestemmelse om, at Dommere ikke kunne afskediges af Administrationen, er den at stille Dommerne ganske uafhængig af Administrationen, og at det derfor maa siges at være i Strid med Grundlovens Villie, naar Dommere alligevel indtage lønnede Stillinger under Administrationen, hvad der selvfølgelig gør dem afhængige af denne, i hvert Fald til en vis Grad.

Justitsministeren (Alberti): Grundlovens Mening med denne Bestemmelse er naturligvis at sikre Dommerne mod vilkaarlige Afskedigelser fra deres Dommerhverv, naar de i deres Dommerhverv optræde paa en Maade, som ikke er Administrationen behagelig, og intet videre.

Ordføreren (Zahle): Men saa maa jo Grundloven, hvis den ikke skal være meningsløs, ogsaa ønske, at Dommerne ikke skulde stille sig i et saadant Forhold til Administrationen, at de kunne rammes paa andre Punkter, idet de indtage andre lønnede Hverv under Administrationen,

hvor Administrationen kan ramme dem paa den Maade, som Grundloven netop vil afværge, at de kunne rammes.

Justitsministeren (Alberti): Hvis Grundlovens Bestemmelse skulde sigte saa vidt, som det ærede Medlem siger, saa maatte den nødvendige Konsekvens deraf ogsaa blive, at Dommerne hverken maatte have Brødre, Søskende, Børn eller Venner, hvorigennem de kunne rammes.

Ordføreren (Zahle): Den ærede Justitsminister er jo dog maaske opmærksom paa, at der tillige staaer i Grundloven, at det er Meningen, at Domsmagten og Administrationen skulde være adskilte, og at det i det Omfang, hvori det endnu ikke finder Sted, skal ske.

Justitsministeren (Alberti): Det er jo netop det, vi arbejde paa i et andet Lovforslag, som foreligger her i Tinget.

Ordføreren (Zahle): Ja, men saa maa det da ogsaa være Grundlovens Mening, at Dommerne ikke skulde gøre sig afhængige af Administrationen ved at modtage Stillinger under Administrationen.

Justitsministeren (Alberti): Ja, jeg beklager det, men jeg kan ikke faa Øje for, at de to Ting have noget med hinanden at gøre.

Ordføreren (Zahle): Jeg beklager det i lige Maade.

Da ikke flere begærede Ordet, sluttedes Forhandlingen.

Underændringsforslag til Ændringsforslag Nr. 4 paa Udvalgets Liste af *Justitsministeren* (se foran)

vedtoges uden Afstemning.

Ændringsforslag Nr. 4 til § 5 af *Justitsministeren*, tiltraadt af *Udvalget*, saaledes ændret, se Tillæg B. Sp. 955—56)

vedtoges uden Afstemning.

Ændringsforslagene under Nr. 42—55 til samme Paragraf af *Justitsministeren*, tiltraadte af *Udvalget* (se Tillæg B. Sp. 967—70)

vedtoges uden Afstemning.